

вѣстѣта ти мѣчи сърцето когато си бивалъ принуденъ за да занесешъ и едно просто приношеніе на Ларитѣ божествата на водохранилището? (impluvium). Че душата ти са смущаваше отъ безкрайна буря? ты не одлкваше ли съдбата си когато въздигаше съ вино предъ пѣтвѣтъ врата и като призоваваше нѣкоѣ Еллинско божество по име не треперяше ли да не са осждишъ на мѣки по лоши отъ тѣзи на Талтала, на вѣчны мѣки по страци и отъ тѣзи на Тартара? Сичко туй каза ли ми го или не? азъ стояхъ очуденъ, не разумѣвахъ нито приказска, и тако ми Херкулеса нито сега разумѣвамъ нѣщо, но сынъ ти съмъ и обязанность имамъ да ти събоднствувамъ и да та утѣшавамъ. Можахъ ли да чувамъ стенията ти, да та гледамъ въ тайны ужасы и безпрестанно мѣченъ безъ да приемъ участие въ страданията ти? Не, тако ми безсмъртвѣтъ богове! Туй мое рѣшеніе ми слѣзе на ума като свѣтлина излѣва на мене отъ обиталищата на Олимпъ. Бѣхъ дншенъ отъ пары, но кнѣше въ гърдытъ ми юношеската крѣпость, мое отечоско наслѣдіе. И азъ можахъ да я посветѣмъ на тебе; като испытахъ за цѣната на искупа ти, научихъ са че обыкновенната печалба на единъ побѣдитель гладиаторъ е двойна на цѣната на искупати. Тосъ часъ пригърихъ гладиаторското званіе и са побратимихъ съ гнуснѣтъ оубзи злодѣи и като са свързвахъ съ живота имъ сърцето ми ги презираше и са гнусѣше. Изучихъ искусството на званіето, и нека е благословено искусството чрезъ което ще спольжъ за да искупнѣмъ баща сп.

— О, а пакъ ако да чуеше Оливѣа! извика добродушнѣтъ старецъ покъртенъ отъ привязаностѣта на сына си, но еще повече убѣденъ че великодушното туй рѣшеніе е престѣпно.

— Сичкія свѣтъ ще чувамъ, ако искашъ, рече весело гладиаторѣтъ, но не преди да та вадѣмъ свободенъ. Подъ стрѣхата, които ще бѣде твоя стрѣха, можешъ тогасъ ако щешъ цѣлъ день и цѣла ношъ да ми приказвашъ таквызи работы. О, каква хубаво живѣлище съмъ ти намбрилъ отъ сега, татко мой! То е единъ отъ деветѣтъ стотинѣ и девентдесетъ и деветъ дугени на дъртата Юлія Фелица, на най отвореното мѣсто на града, дѣто ще са припекувашъ на слнцѣ предъ вратата си цѣлъ день, а азъ ще продавамъ зарадъ тебе, татко мой, вино и масло, и ако иска или ако не ще Венера, защото тебе никакъ не та е грижа за тѣзи богыня, а мене свършнѣто тогасъ, казвамъ, може нѣкоя учука ще ти чисти косата и сѣдижла на колѣнѣтъ ти ще та вика свой дѣдо! о колко ще съмъ благополучны! дързай, татко мой, дъргай! Сега трѣба да та